

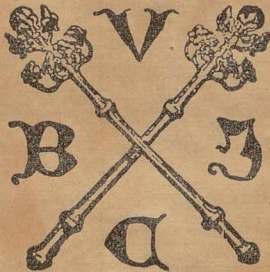

1449 [u.s.]

[u.s.]

[u.s.]

[u.s.]

390371 -

- 390377

Mag. St. Dr. I

1741

MISCELLANEA.

- 1/ /Ossowski Michal/, Zastanowienie sie nad calego Kraiu wloscianami, dnia 15. Marca 1792.-Str. 47.-E^{XXIII} Str. 491.-
- 2/ /Potocki Stanislaw Szczesny/, Pochwala, Warszawa 1789, Druk. J. K. Mci y Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum.-Str. 43.-
- 3/ Makulski Franciszek Jaxyc, Polak odrodzony na nowo, Warszawa 1790, Druk. Piotra Zawadzkiego.-Str. 31+nlb 1.-E^{XXII} Str. 64.-
- 4/ /Frank Jacob Jozef Leibowicz/, Dwor Franka czyli polityka nowochrzezencow.-/B.m.dr./ 1790.-Str. 30.-E^{XVI} Str. 299.-
- 5/ Jezierski Jacek, Taxa prozniakow, Warszawa, Drukarnia 9-ta.-Str. 23.-E^{XVIII} Str. 548.-

6/ Cygan cnotliwy, /Warszawa 1792/, Str. 87. - E XIV
Str. 483. -

7/ Sekundant bezbronny, Warszawa 1792, Druk. P. Du-
foura. - Str. 46. -

IV
ou-

AW

1862 7

LAS

Na

Z

OS

Ja

D W O R

F R A N K A

C Z Y L I

P O L I T Y K A

N O W O — C H R Z C Z E N C O W

O D K R Y T A

Przez

N E O F I T Ę J E D N E G O

D L A P O P R A W Y R Z Ą D U

Roku. 1790.

R O W

P E T R A

G E N T I L E

T O L L I Y R A

W O R T H

O D O

0021390374

THE TORRENT

1890

P

I

ce
by
wi
ga
sc
m
z
za
dz
m

POLITYKA FRANKA.

DNia iednego wpadł mi w ręce list Przyjaciela Polaka, do Obywatela Warszawskiego wyiawiający Sekreta Neofitów wyciągające poprawy Rządu, zazdrościłem Autorowi listu owego, iż mię uprzedził, czytałem pismo z ukontentowaniem, i tym samym zachęciłem się abym czym prędzey uwagi moie w teyże samey materiy przełożył, ale nie w tey-

A

że treści, więcey uważałem, więcey wiem, więcey też daleko napiszę. Ja choć również Neofitą jestem iak drudzy, tego się przed całym światem nietaię, i owszem pragnę aby wiedziano, iż raz błędow się moich wyrzekłszy; niechęcę powracać do nich, i na dowod tego pioro moje bez umocnienia go w żółci, prawdzie tak iasney, iak Słońce poświęcam, dla powiększenia dobra, obraney ode mnie raz na zawsze Oyczyzny.

Neofici czyli Nowo-chrzześcicy którzy iuż za pamięci naszey przyieli Kontufz, nie wiarę; którzy przywiązali się do Sekty Franka, a ich Bożyfzcza, zrzucili tylko z siebie Niewolniczą zastonę, wzbraniaiącą im rownież iak Zydow oszukaństwami, szalbierstwem, i wykrętami, iawnie publiczność zdzierać.

Neofici, (chociaż ja sam nim
jestem , ale nie nawrocony od
Franka , lecz z własney mey wo-
li ,) gdyby mię kto się zapytał :
Jak wierzą ? . . . Nieumiałbym mu
odpowiedzieć nato , bo niewiem:
to tylko wiem , iż oni , ani są Ka-
tolikami , ani Zydami . Jedno o-
puścili , a drugiego niedoszli . In-
teres zylku , nie zaś Interes zba-
wienia , był im do tego powodem .
Udaią się oni bydź Katolikami , a-
le to tak jest dalekie od prawdy ,
iak Niebo od Ziemi . Gdyby al-
bowiem oni Katolikami byli : czyż
płaciliby daninę Frankowi , któ-
rą przybrani w Obywatelskie Mun-
dury , co rok mu regularnie od-
wożą ? czyż pełniliby koleją mie-
ściacami iemu usługi ? . . i czy odwo-
ziliby mu Corki swoje za mąż
iść mające , do pierwotnego świę-
cenia ? . . Gdyby byli Katolikami

iak się bydź niemi mianuią, czyż
powinniby utrzymywać swoie
pokątne schadzki? Kościół nasz
Katolicki nieiest dla nich świąty-
nią do uwielbiania naywyżey
Istoty, iest tylko zbozem Polity-
ki, pod Imieniem Religii Kryją-
cey się.

Jeżeli który z nich, bywa
w Kościele; to szczególnie tylko
dla oka ludzkiego. Spowiedzi na-
kazaney od Kościoła nieodbywa-
ią ani sami, ani ich Dzieci, lub
czeladź. Zon niebiorą z inney
Religii, iak z Przechrtow, ani
też Corek swych chcą wydawadź
za Katolików. Pogrzebow ich
nie widzimy, albo rzadko kiedy,
(choć ich w Warszawie tyfiąca-
mi liczy się) w drogach wymie-
raią nacyęściey. Chrzeft ich i
Słuby są tajemnicą nie docieconą

prawie. Chłopaki po lat kilka
maiące, obrzezane widzieć może-
my. Chcą oni nas wyprzedzić
do Nieba, gdy i bierzmowanie
nakazane w starym Testamencie,
i Chrzczt w nowym odbywają na-
stępnie.

Jeſt to zaraza Kraiowa iedna
z nayıadowitſzych, którey u-
ſtrzedz ſię nikt nieieſt mocen.
Nowochrzczeniec oſzukuie po-
wſzechność, przybiera ſię w Mun-
dur, przypaſuie ſię do Szabli,
podſzywa ſię pod cudze Nazwi-
lka, pragnąc z czaſem przycho-
dzić do nie ſpadaiącey na niego
Sukceſſyi, Prawa iako zapobie-
gają wſztkim bezprawiom, tak
i temu zaradzić powinny, i ſą
obowiązane.

III Z Neofitą kto bądź, w iaką
kolwiek wdaiący się czynność,
zawsze ofzukanym zostanie. Nie-
ma w nich, ani gruntu cnoty, a-
ni potściwości zafady. Ofzuka-
nie tylko podstępny, i zdrady, są
ich właściwą cechą. Neofita ka-
żdy jest zaboycą, ofzustem; In-
terefsowi własnemu sumienie sa-
mo nawet poświęcającym, Intry-
gantem, zazdrośnem okiem pa-
trzącym na cudzą Krwawą pracę,
którą wydrwioną wykrętami, pra-
gnie się wzbogacić. gwałcącym
Prawa S. Sprawiedliwości, Du-
mnym, podeyrzliwym, niezboż-
nym, bo bez Religii, Krzywo-
przyjęzłą, przekupującym Swiad-
ków fałszywych, fałszerzem Trun-
ków, którego fałszowania zada-
nie iednemu przez drugiego, taki
w Sądach Marszałkowskich ufor-
mowało Dekret; że Sąd ten, Spra-

wę o Chrzty, Sluby, i Pogrzeby odesłał do Duchowieństwa, o wywóz Frankowi pieniędzy, do Komisji Skarbowey, o fałszowanie trunków, do ściślejszey Inkwizycyi. a tak cała ta sprawa upadła, bez rygoru Prawa, ztłumiona złotą szwaycą, a Krzywda publiczna Kraiu bez nadgrody i zapobieżenia złym, ztąd na daley wynikającym skutkom; w niepaamięć pułszoną została.

Rzadko mi kto z Neofitów którego pokaże, aby on nie miał Ducha Zydowskiego, aby nie był gotów do pełnienia nayniegodziwszych podłości; aby na naygodniejszy Osoby potwarzy nie rzucał złośliwey? i one lekce nie ważył? . .

Neofita jest Płaszczem, ukrywającym Kradzież, on podkupo-

waniem drugich żywi się, utrzymuje szynki w Stołecznem Mieście, i w innych znacznych, w których nie Trunki, ale Krew własną pią biedni Mieszkańcy.

Niebawią się oni ani rolnictwem, ani rzemiosłem jakim. Jeżeli Krawcem znich który zostanie, ten wzdargy u nich, i półmiewilka staie się celem.

Umieją się oni złudźmi grzeecznie obchodzić, bo dziady, złodzieie, Piiacy, liberya, są zniemi ściśle zaprzyjaźnieni. Ci cokolwiek tylko zarwać mogą do Przechrztzy niofą, a ten iako człowiek obrotny i przemyślny wszystko temu da radę, najsćisleyszy zachowuiąc sekret w utaieniu, i niewydaniu Osoby, czyli Pszczoły, która z cudzego Uła

miod wziąwszy, do iego wnosi
Pafieki.

Nieistże to wstydem dla
Narodu, tak światłego, i prze-
zornego! iż nie stara się temu
bezprawiu zaradzić?... Iż widąc,
niechce widzieć, słysząc, nie-
chce słyszyć, ani byź poruszonym
na ięki uciśnionych, i uludzonych
przez tychże wydziercow cudzey
własności. Jeżeli stanowi Swiec-
kiemu, w to ściśle wzierać nale-
ży, tedy Duchowieństwo daleko
ściśley przestrzegać tego powin-
no, co iemu z obowiązku iego
powołania iest zostawione, Du-
chowieństwo w to weyrzec po-
winno, gdzie się oni Chrzcą, gdzie
maią spowiedzi, śluby, i pogrze-
by. Dla czego Szabały podług
Talmutu odprawiaią, i z Żydami
wraz Kugle ziadaią wspominając

Sorobabera (a) i Lewiofona (b) iak
go smacznie kiedyś będą zaiadać.

To

(a) Sorobaber *Wol* z trzydziestu gór
trawę ziadający codzień. Piſze o-
tym Talmud w Kſiedze *Eureum*
Rozdziale I.

(b) Lewiofon ryba cały Świat okrą-
żająca, tey ryby ruſzeniu, Żydzi
przypisują trzęsienie Ziemi. Le-
wiofon, i Sorobaber były stwo-
rzone po parze, ale BÓG po-
znałszy, iż gdy ſię rozmnożą:
Ziemia dla nich będzie za ma-
łą; Samicę Sorobobera i Lewio-
fona piorunami pobit. Mięsa
pobite naſolił dla mniey mających
zaſług. Więcey zaś zaſłuzeni u-
żywać będą Ryby i Wolu ſwieżo
po dniu Sądnyim zarzniętych, prze-
to: aby między zaſługą a za-
ſługą, między Nadgrodą, a na-
dgrodą różnica była. Piſze o-

To co do Duchowieństwa. Co zaś do Stanu Swieckiego: pytam się? dla czego ci ludzie mają tyle wolności; iż ani podatku publicznego tyle, ile by należało nie płacą, ani do Woyfka są brani, ani do kupna Pofefsyi przymuszani chociaż równą Kupcom naszym mają wolność w handlów prowadzeniu, owe włocegi Swiatowe. a lubo Konstytucya 1764. zapadła: nie tylko im pozwala, umieszczać się w Cechach różnych, ale nawet w Miastach, Mieyskie Prawa przyjmować, iednakże oni tego nie czynią, Niemówmy tego tylko co do Warszawy, ale nawet do Krasnegostawu, i innych Miaszeczek, w których owe iak mówię Ni-

---

*Pisze o tym Talmud w Księdze Rabes
Razdziale 15. Karcie 120.*

kczemne, i próżnie chleb bez u-
 żytku Kraiowego włączęgi ziadają-
 ce, tak są zuchwałę: iż gdyby tyl-
 ko połową przynajmniey wyró-
 wnały Pospółstwu naszemu, nie
 chybnie buntem by zagrozili Kra-
 iowi.

Jakoż mają do niego słuszne
 powody, gdyż w długach tak iak
 lin w błocie są ponúrzeni. Na ie-
 dnym skrypcie znajdziemy czę-
 śćtokroć podpisaných po kilkudzie-
 siąt ręczących się.

Jeden za drugiego
 Goły za Nagiego.

Kancellarye Mieyskie otym
 nas dokładniey zapewnią i przeko-
 nają.

Oni ieżeli prowadzą handel,
 ieżeli udaią się bydź czymśis wfty

stko to są pozory zamydlające o-
czy, które majątek cudzy, ich
szacherstwem wydrwiony utwa-
rza. Możeby oni z czasem do
czegoś i przyszli, ale ich Patryar-
chy Franka Synowie, tego im nie-
dopuszczą nigdy. Dla czegoż to?
oto dla tego, iż ci Nowochrzceńci
czyli Neofici, przyprowadziwszy
nayprzód do naywyższego sto-
pnia Edukacyi, Synow Franka za
swoie własne pieniądze, muszą
ieszcze ich zowiących się Baro-
nowiczami, nie Rabinowiczami,
utrzymywać życie wspaniałe, bo
aż do zbytku, muszą koszt łożyć
dla nich na stroie naykosztowniej-
sze, na karety i konie, aby po Ko-
medyach, Redutach, Balach, i Wi-
dowiskach, w swoiey okazywać się
mogli wspaniałości.

Ci to mówię Neofici dla wy-
sania cudzego majątku prędszego
co dadź to dadź. fą gotowi, byle
Dóm najać narożny przy Ulicy
iakowej, i Katolika pod kupić. A
tak ów Zyd kontufzowy zawsze
biorąc górę otrzymuie pier-
wszeństwo. Stoi ón regularnie
w swoim sklepiku, w którym to
wszystko mając, bez czego nay-
lichszy i nayubofzy człowiek, o-
beyść się nie może, bo nawet i
kawę po trzy grosze w papier-
kach, woła regularnie na prze-
chodzących; „Panie Woyciechu!
„Panie Matyasu! Panie Bartło-
„mieiu! Pani Macieiowa! proszę
„do mnie wstąpić po dawney zna-
iomości, i po dawney przyiaźni. „
Katolik tego nieuczyni, przez
punkt honoru sobie przyrodzony,
i przeto mniey zyskuie, ón zaś
mniey o wszystko trwając byle
tylko

tylko iakowekolwiek zysku snowa
nadzieie, więcey użytkuie zawsze

Nadto ieszcze niech tylko
Dwor znaczny gdzie stanie,
Przechrzta nieodstępny Dworow
Towarzysz, natychmiast, albo o-
bok, albo naprzeciwno pomie-
szkanie, choćby naydrożey prze-
płacić, sobie naymuie. Sprowadza
trunki różne, towary, Kapełę,
grać każe, Liberya zbiega się,
tańczy, piie, a Pan usługi niema
za swoje pieniądze. Córki swoje
postroiwszy wymyślnie, wystawia-
ią na wabik, którym Liberya zma-
miona, przepiia nietylko stra-
wne, i zaślugi, ale nawet w niedo-
statku strawnego i zaślug, niesie
freberka Pańskie, których Prze-
chrzta przyiac nie wstydzi się do
swoiey kommody, niektórzy z

B

nich po kilkanaście szynkow trzymaia, niektorzy Browary. Ci kenturowi Zydzi z Katolickich Browarow choćby piwa były naylepsze, nie biorą, z swoich zaś naygorzse rozwożą po swoich szynkach, tym celem, aby z Nas pieniądze wydrwione w ich tylko utrzymywały się rękę, niedostaiąc się w Nasze. Tym sposobem oni Katolików gubią i niszczą, a na ich zruynowaniu wzrostu swego fundamenta kładą i wynoszą się w górę z krzywdą Potściwych, i Cnotliwych Warszawy Mieszkańców znaczne oplacaiących podatki.

Użytkuią oni z Kraiu naszego, a naymniey do iego przykładaią się dobra. I czegoż z nich spodziewać się mamy, ieżeli ich, w ich gniusności zostawimy dłu-

żey? . . Nieomylnie iż oni naofzu-
kiwawszy, i narobiwszy długów,
tyle; że będą mieli dosyć na u-
trzymanie swey bandy Sektowey,
wszystcy co do jednego póydą za
Granicę, albo też podług swego
modelu podniosą konkurs pienię-
dzy, wyprowadziwszy ie, dla swe-
go Bożyszczu, to jest Patryarchy
Franka, któremu i teraz dwa razy
na rok wożą pieniądze niby ha-
racz iakowys. Haracz ten czyli
hołd jest nie mały, od kaźdey gło-
wy iak slyszałem, (gdyż doskona-
le nie wiem, bo ia już późniey do-
browolnie wyrzekłem się błędów
moich, i Katolikiem prawdziwym
zostałem, bez ukrywania pod po sta-
cią Katolika Zydowskiego tradu,)
płacą na rok pokilkanaście złotych,
dajmy tedy iż płacą po dukacie,
a liczyć zaś ich można u nas w Pol-

fzcze do 24,000. i więcey, więc
 wyniesie summę zł: Pol: coroc-
 cznie wychodzących z Kraiu bez
 powrótu do niego, 432,000. albo
 podług obrachunku drugich, gdy
 za Niebofzczyka Witofa Prezyden-
 ta Miafta Starey Warszawy od
 6,000. głów podług iego Regeftru,
 a podług wiadomości iż od głowy
 iedney płacili na dzień po groszy
 15. co gdyby była rzecz pewna:
 wychodziłaby summa z Kraiu co-
 rocznie bez powrótu, od 24,000.
 licząc na dzień ieden po groszy
 15. zł: Pol: 4,380,000.

Cokolwiek bądź czyli to iest
 prawda lub nie, zostawiam docie-
 kanie iey tym do których to z U-
 rzędu należy, aby Skarb dobra
 publiczuego pomnażali, ze wszy-
 ftkich źródeł, iakiekolwiek tyl-
 ko wyfzukać mogą, albowiem

gdyby nie tak wielka ale w dzie-
fiątej nawet części summa wy-
chodziła z Kraiu: nie iest że to
Rzeczypośpłitey uszczerbkiem? . . .
Nieieit że to Cechą wstydu i hań-
by, iż się komukolwiek mamy da-
iemy, i obojętném patrzemy okiem
na tak publiczną kradzież? Nie-
wierzymy choć kto o tym dono-
si, bo to poczytuujemy za bajkę,
bo Urząd Delatora iest to urzę-
dowanie wstretne, w tey okoli-
czności, należałoby nam mieć De-
latora Kraiowego, aby ón wy-
krocznych oskarżał i o wymierze-
nie przestępcóm sprawiedliwej
domagał się kary.

Zdarzyłomi się raz najać fur-
mana z *Warszawy*, do *Lublina*, i
w tey drodze nudząc się rozpy-
tywałem się gdzieby, i z kim iakie
odbywał drogi? . . . Powiadał ón

mi tedy między innemi, iż do granicy Cefarskiej woził Ochrztów z któremi iadąc, iak pączek w maśle we wszelkie upływał wygody. On i konie nie miały głodu. Neohci nic więcej nie mieli z sobą, iak ieden kufer, i tlómok, których mu się dotknąć nie dali, ale sami je i zdeymowali, ina wóz kładli. Kufer ten tak był letki iż we czwórzech ledwie mogli go wynosić, i znosić. Gdy ich do Granicy przywiozł, zastał drugich 4. ich oczekujących, i konie wierzchowe, stanowiący przy granicy w karczmie, kazali mu sobie wygodę uczynić, i winem zaczęli go poić.

On iakowys w tym postrzegając sekret uczynił się pianym. Ci pianym gowidząc i spiącym (iako udawał) dobyli Woiewódzkich

Mundurów, przywdziali ładownicę, poprzypasywali szable, pobrali bogate pasy, posiadłali konie, kufer kazali do Oberzy za granicę przenieść, i powiadawszy na konie wyiechali.

Udaiący pianego, i spiącego, zerwał się natychmiast, i z daleka ich przypatrywał się czynnościom.

Jak skoro tylko rufzyli z Karczmy, wystrzelili z pistoletów. Nadrugiey stronie stojące Ochrzty, na konwóy im przyśłani od ich Patryarchy, Bożyszcza Franka, także postroieni porządnie, zaczęli robić poklaski ręką w rękę wołając:

Wiwat Szlachciców Polskiego iedzie!

A tak Ci z Polski za Granicę wiechawszy i złączywszy się z Konwoiem, kufer ów na najętą furę włożyli, a sami dokazując na koniach niby Alexander na Bucyfałe z wielką uciechą i wrzawą, uwiali się, różne, Zydowskie odprawując boruchy. Gdy mu już zoczy oni znikneli, a daley bystry i ciekawym wzrokiem, ich zasiać niemoż, wrócił się nazad, postanowiwszy usiebie statecznie, za upatrzoną porą donieść otym Zwierzchnosci.

Powiaadał ón mi także, iż w *Opatowie* wczasie noclegu, gdy się położył i świecę zgasił, kazali sobie Zydowce podadź kugiel, świece w potroynym lichtarzu postawiać, i zasiadłszy za stołem zaczęli Zydowki śpiewać *Majufes*, trybem Starozakonnych Mo-

zkow. On pod pozorem niby po-
ienia koni wstawszy, wszedł do iz-
by z nienacka dla zapalenia świecy,
i tę ich ceremonią odprawu-
jących został. Zkąd wniosł, iż
Zyd Chrzcony, a wilk chowany
nigdy swej niezmienną natury.
Jeżeli by zaś temu kto śmiał za-
przeczyć, niech każe zgromadzić
konfraternią Furmańską! niech
ich zapyta się pod obowiązkiem
Sumnienia, a ci Świadkowie żyją-
cy, którzy zeznali przedemną,
zeznaią w oczach całej Publicz-
ności, i w oczach całego świata
więcey daleko, a niżelim ia tu wy-
raził.

Prawodawcy! których iest o-
bowiązkiem wglądać w zdrożno-
ści najmnieysze truiące iadem
wspoleczeństwo! zwróćcie uwagę
swą na to: zapytaycie się, gdzie

który z tych Sekretarzów Chrzi-
się, gdzie ślub bierze? .. i gdzie
się chowa po śmierci? ... Każcie
sobie pakazać Nowochrzeńca, któ-
ryby miał Katoliczkę za Żonę,
albo Córkę za Katolika wy-
dał? ... Dochodźcie, gdzie oni
z Córkami, i Żonami iężdzą? czy-
li ta droga ich ięst do Częstoch-
wy, iak powszechnie udaią, albo
iż do Wiednia iadą spadłą na sie-
bie Sukcesyę odbierać? Ten po-
datek który oni pod imieniem
haraczu opłacaia Frankowi: kaź-
cie opłacać do Skarbu na Rze-
czy-pośpolitey potrzeby, nakaź-
cie z nich rekrut, zabrońcie szyn-
kow, iednych do rolnictwa, dru-
gich do Rzemiosł przymuście, za
Granicę im wyiazdu nie pozwa-
laycie, pod iakim bądź kolwiek
pozorem! a tym sposobem to złe
wypleni się z Kraiu, które ięst

zrzodłem wielu nieprzyzwoitości, ciągnąć gwałtem do zguby Ojczyznę.

Stanie Duchowny! do którego styr w przepisach Religii należy, któremu owieczki są w rząd oddane, który jesteś głową Kościoła, który wzięłeś Sukcesyją, klucze po Pietrze, który maż stotyfięczną intratę, abys woiażował po swoiey Dyecezyi czasem, który oświadczał się zawsze, co do utrzymywania twych prerogatyw bydź gorliwym, i czułym; co zaś do dopełniania obowiązkow ci przepisanych mniey dbałym wydaiesz się; Czyż możesz to z nieść nie zmarzczonóm czołem, i umysłem spokojnym, aby Lud ten, udaiący się bydź Katolikami, był Ex-żydami w istocie? ...

Spalony w Polsce Łyszczyn-
 Ńki *ad instantiam* Duchowieństwa,
 za Ateuszowstwo, a ci wszyscy
 odstępcy od BOGA, i Wiary ży-
 ją do tąd bezkarnie, szydząc z
 obrządków naszych. Czemuż
 nato nie ma bacności, uwagi,
 wględu, dozoru? --- Umiecie się
 wdawać czasem w to co mniej
 do was należy, tworząc różne ka-
 bały, i intrygi, mieszające spo-
 koyność Kraiu, i szczęśliwość O-
 bywatelów, a nieumiecie pełnić
 przepisów powołania waszego.
 Ale ia tego łatwo do ciekam przy-
 czyny. Pamiętacie wy iż u Jana S.
 w Rozdziale 8. tak jest napisano.

*Ktokolwiek jesteś bez grze-
 chu rzuć na nią Kamieniem.*

Bardzo ia temu wierzę, a-
 toli zdawałoby mi się, iż ieżeli

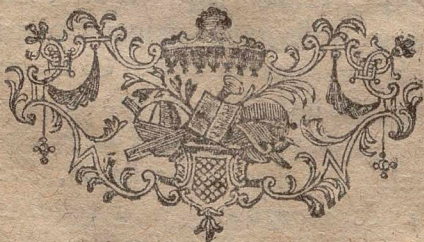

po beneficya i Prelatury śmiało rękę ściągacie: śmiało tedy ja, acz nowy Katolik z Neofity upominać się odwas mogę oto: Co wafze powołanie i iarzmo dobrowolnie przyjęte na was włożyło. Obmyślcie środki iakowe skuteczne, ktoreby mogły lud ten obojętny w ryzie utrzymać! A jeżeli te wszystkie nie pomogą, choś iestem i będę zawsze za Tolerancyą, Przymuszony byłbym pozwolić na ustanowienie S. Inkwizycyi Hiszpańskiej, dla wglądania w czynności, Neofitow, Nowo-Chrzczęncow, to iest: Ex Zydow. Instygatorowie i szpiegi niech wyznaczeni będą! Ci niech wypytują się bliskich ich Sąsiadow, gdyż pospolicie Wiedzą Sąsiedzi, Jak kto znas siedzi. *De vita & moribus*, a w tenczas łatwo, odkryje się wszystko.

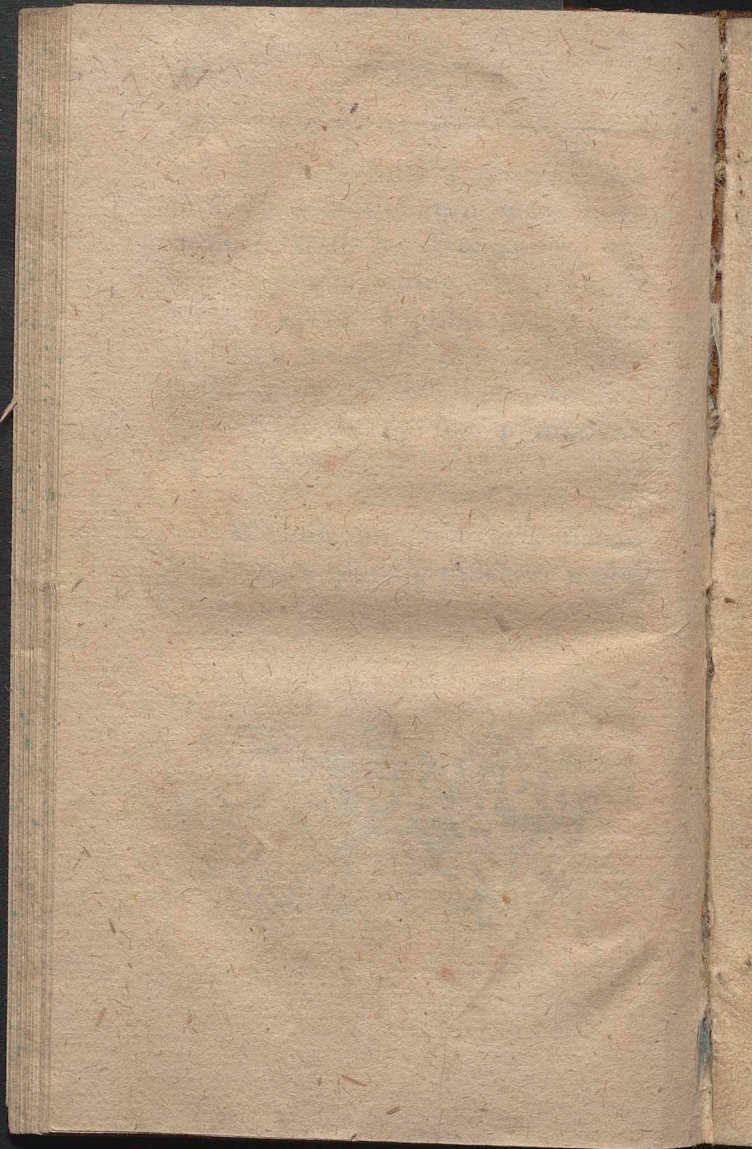

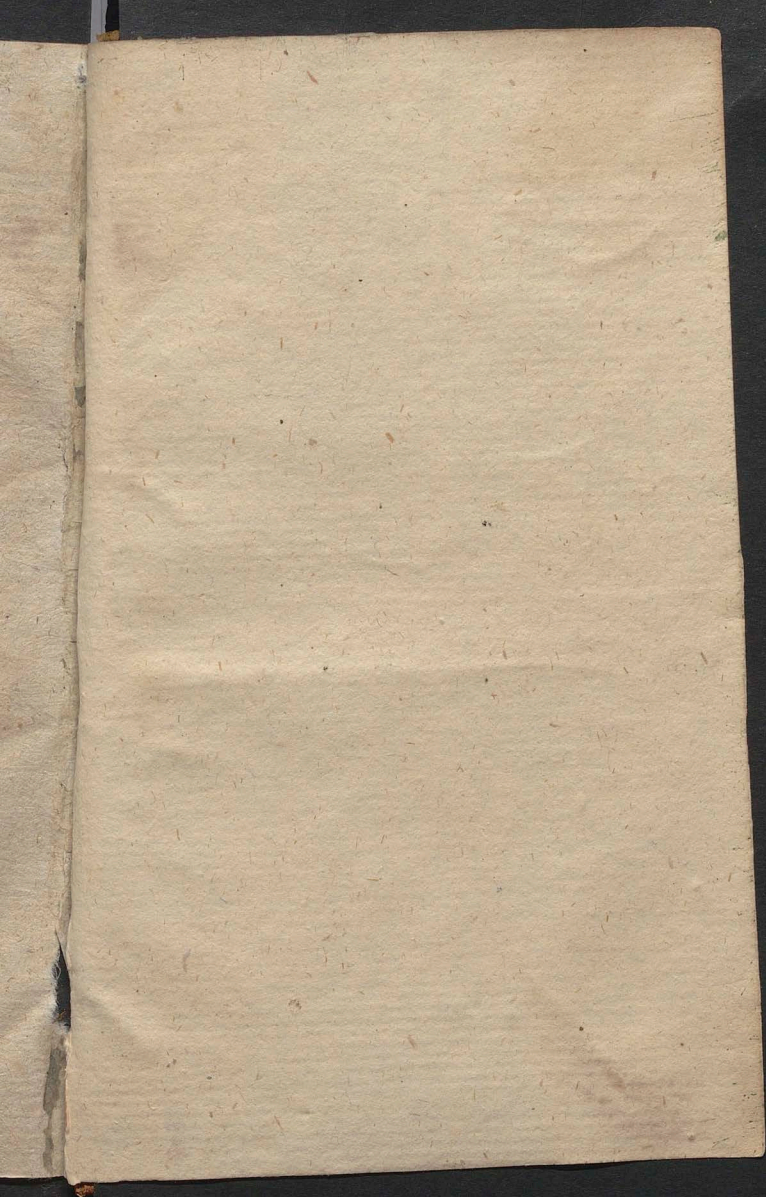
Ja dopełniłem powinności
mojej, w doniesieniu wam bez-
prawia ztąd wynikającego, wy-
 zaś dopełnicie swojej w zaradzeniu
temu, a tak wspólną ztąd od-
nieśmy korzyść, iż czyniąc za-
dosyć obowiązkom synów kocha-
jących Oyczyznę iey pomnoże-
my dobro.

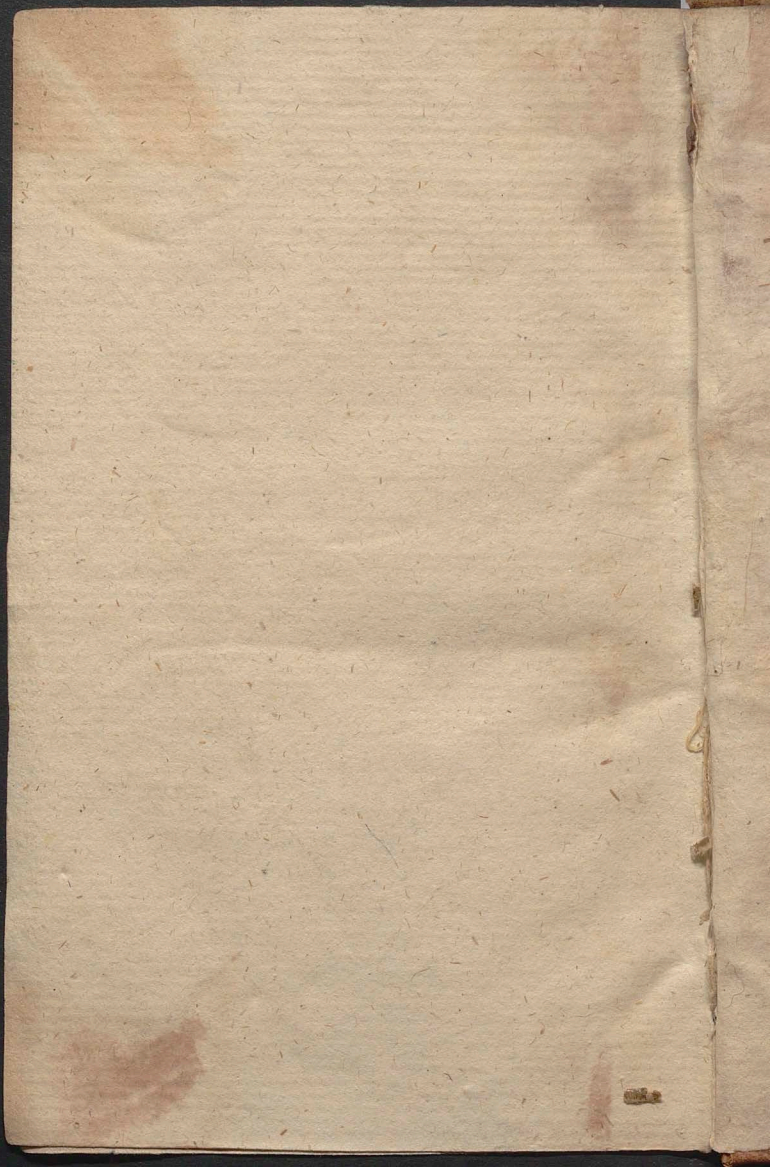
W tych dniach do tey Mate-
ryi służące podam niektóre moje
Projekta.

sci
z-
vy
iu
d-
a-
a-
e-

e-
e

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024816

DE LA

BIBLIOTHEQUE

DE MR LE PE.

ALEXANDRE

LUBOMIRSKI